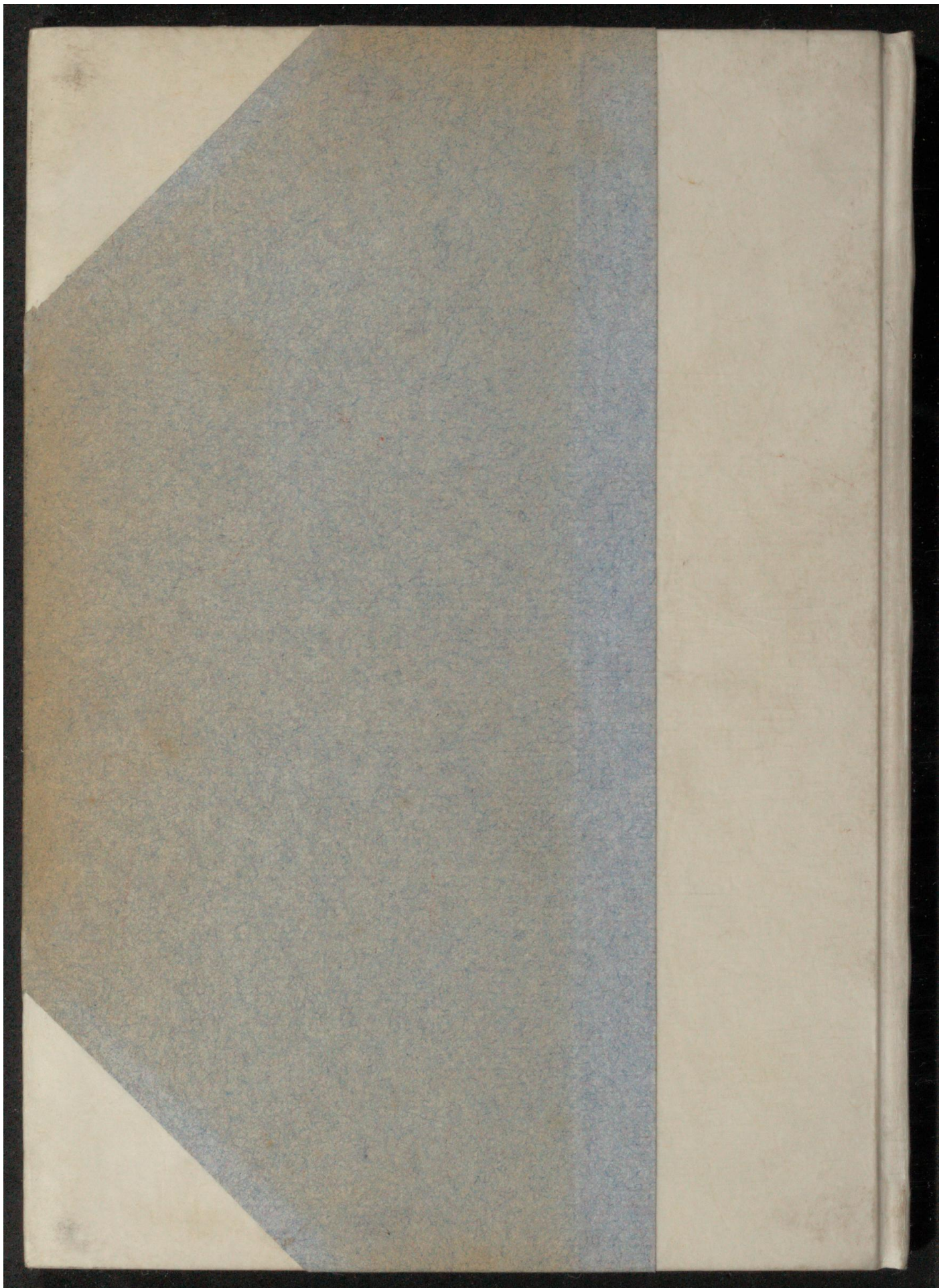

226
E 50

146

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 50

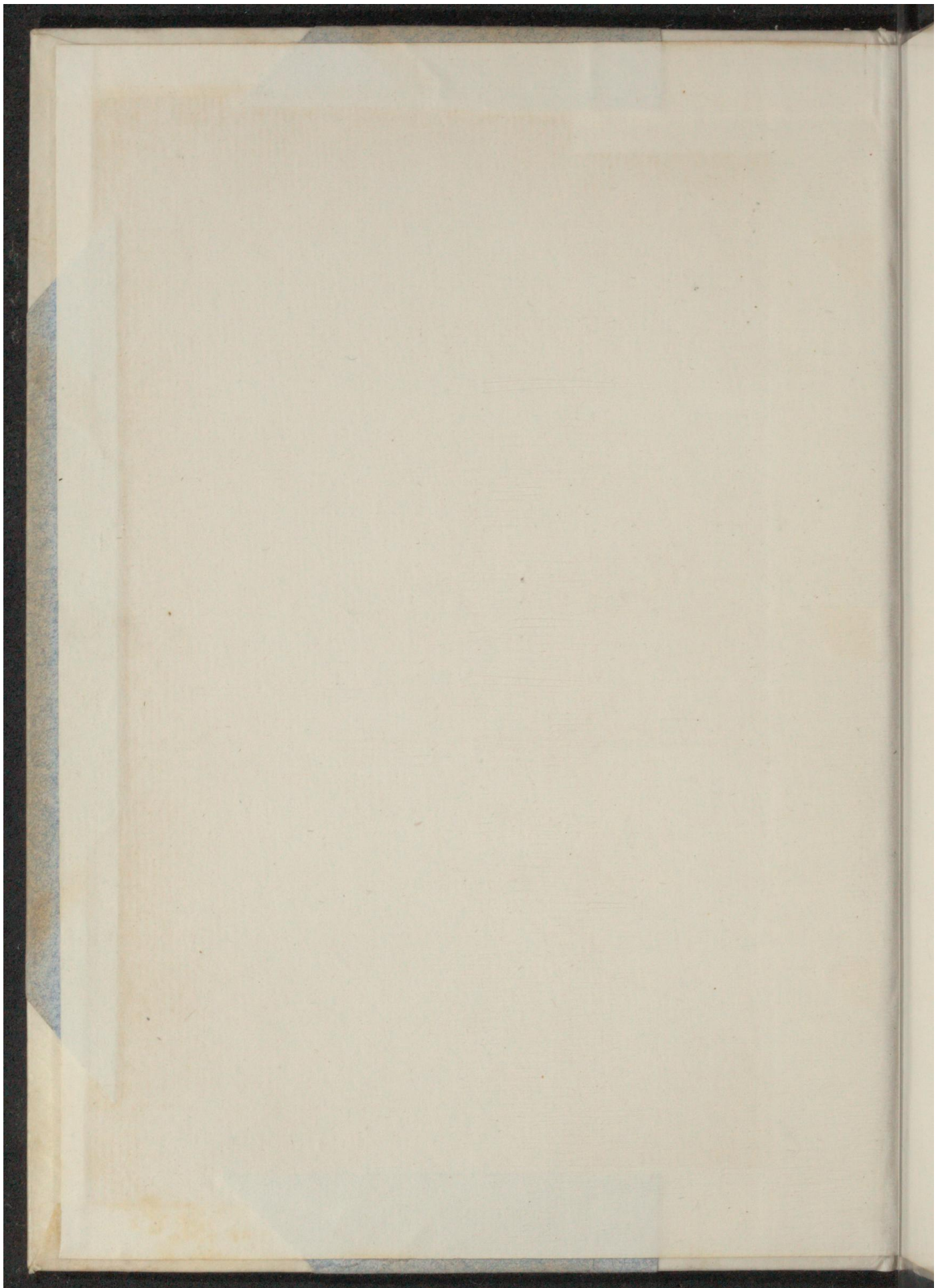
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 50

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 50

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 50

~~NK.E.bb.~~

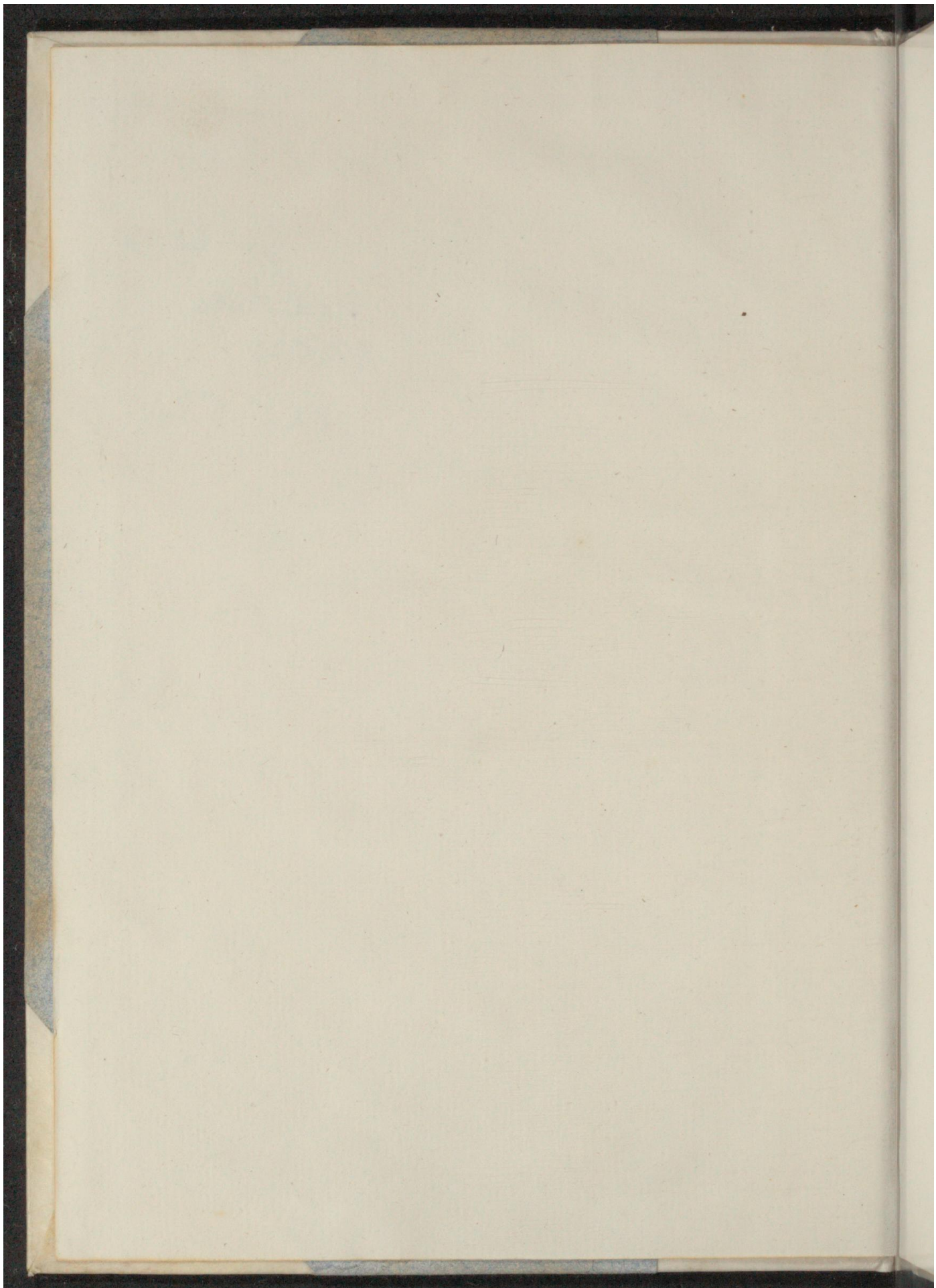
226 E 50.

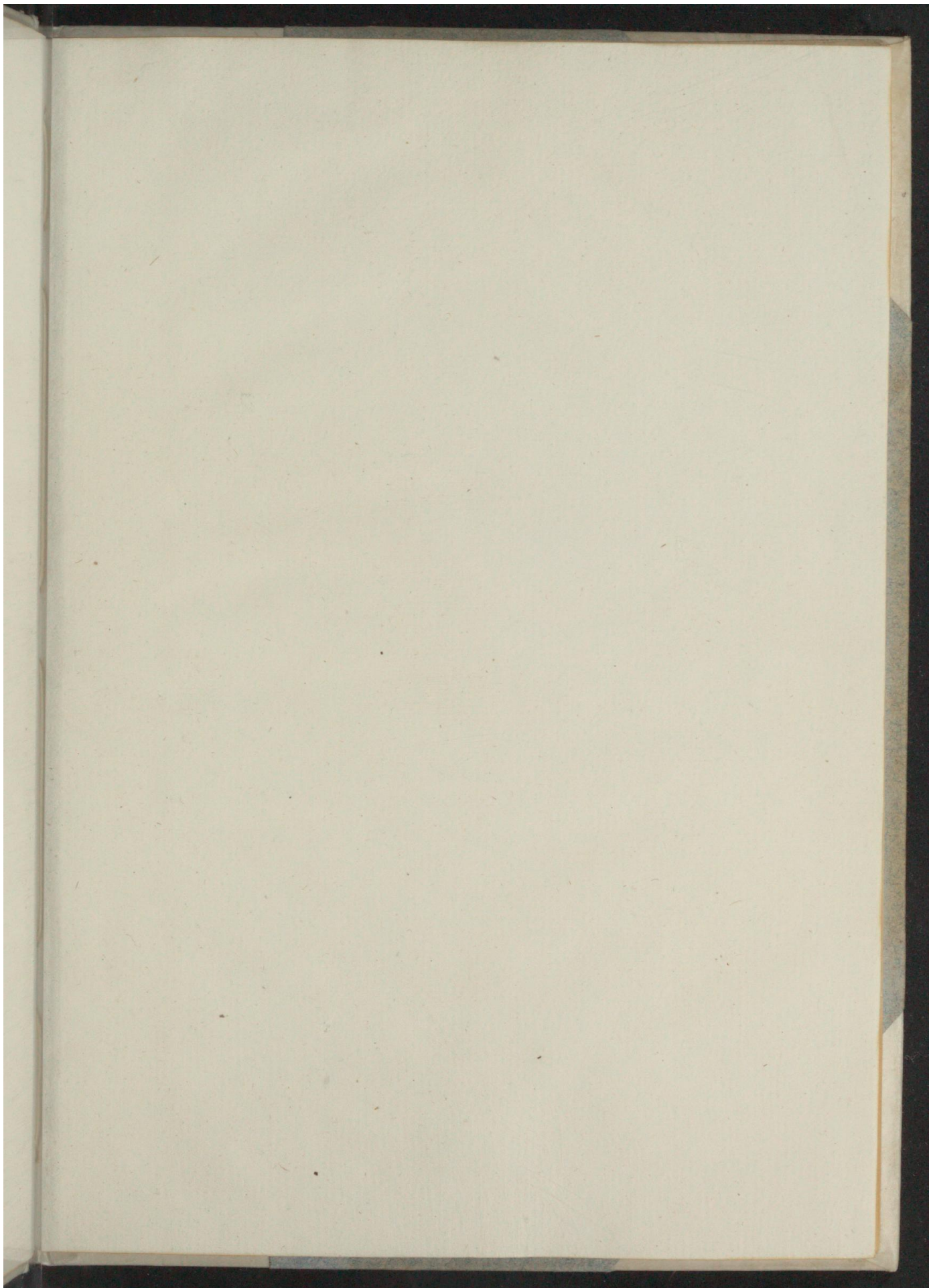
SW-6273

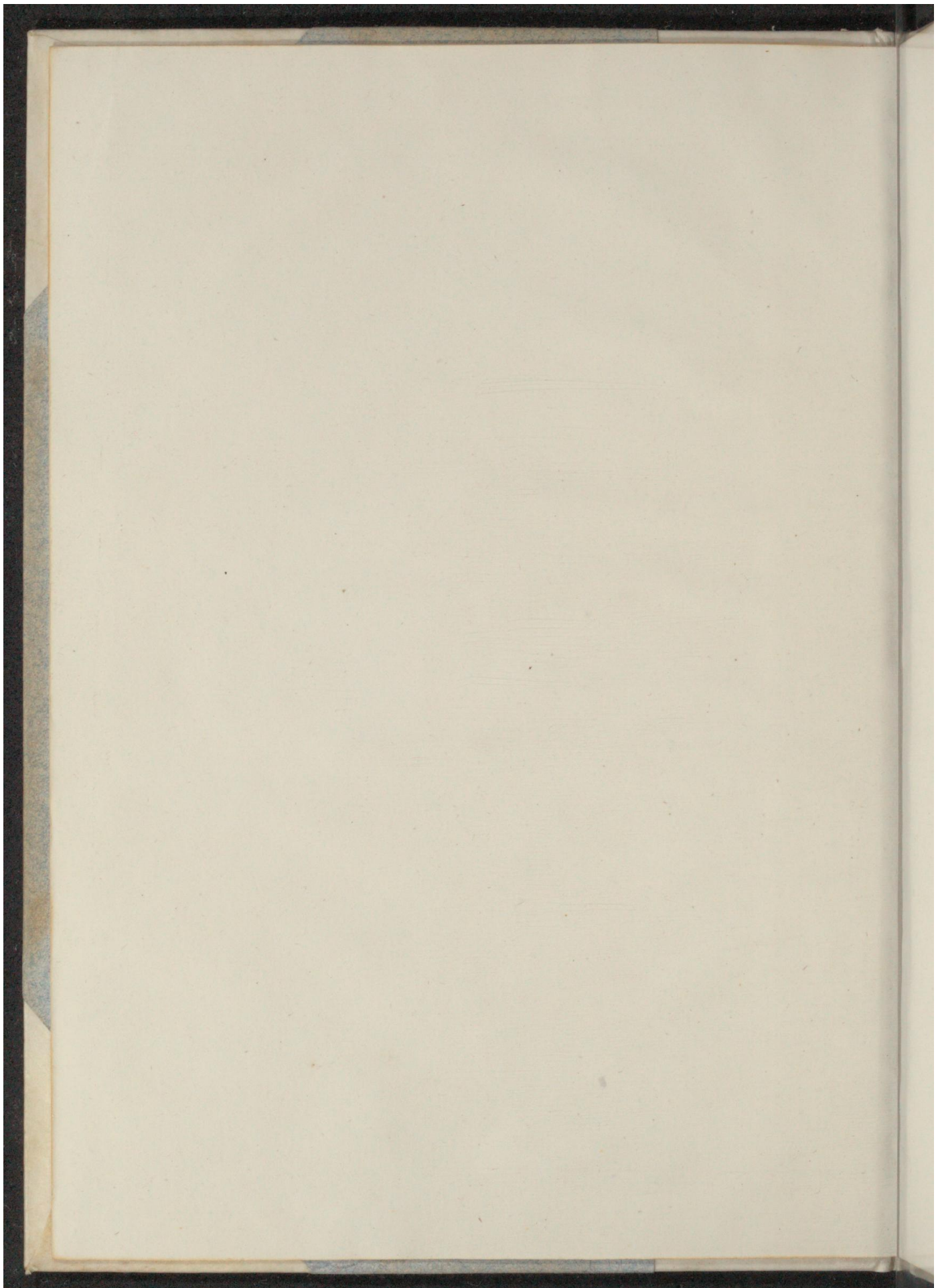
KCE 409c

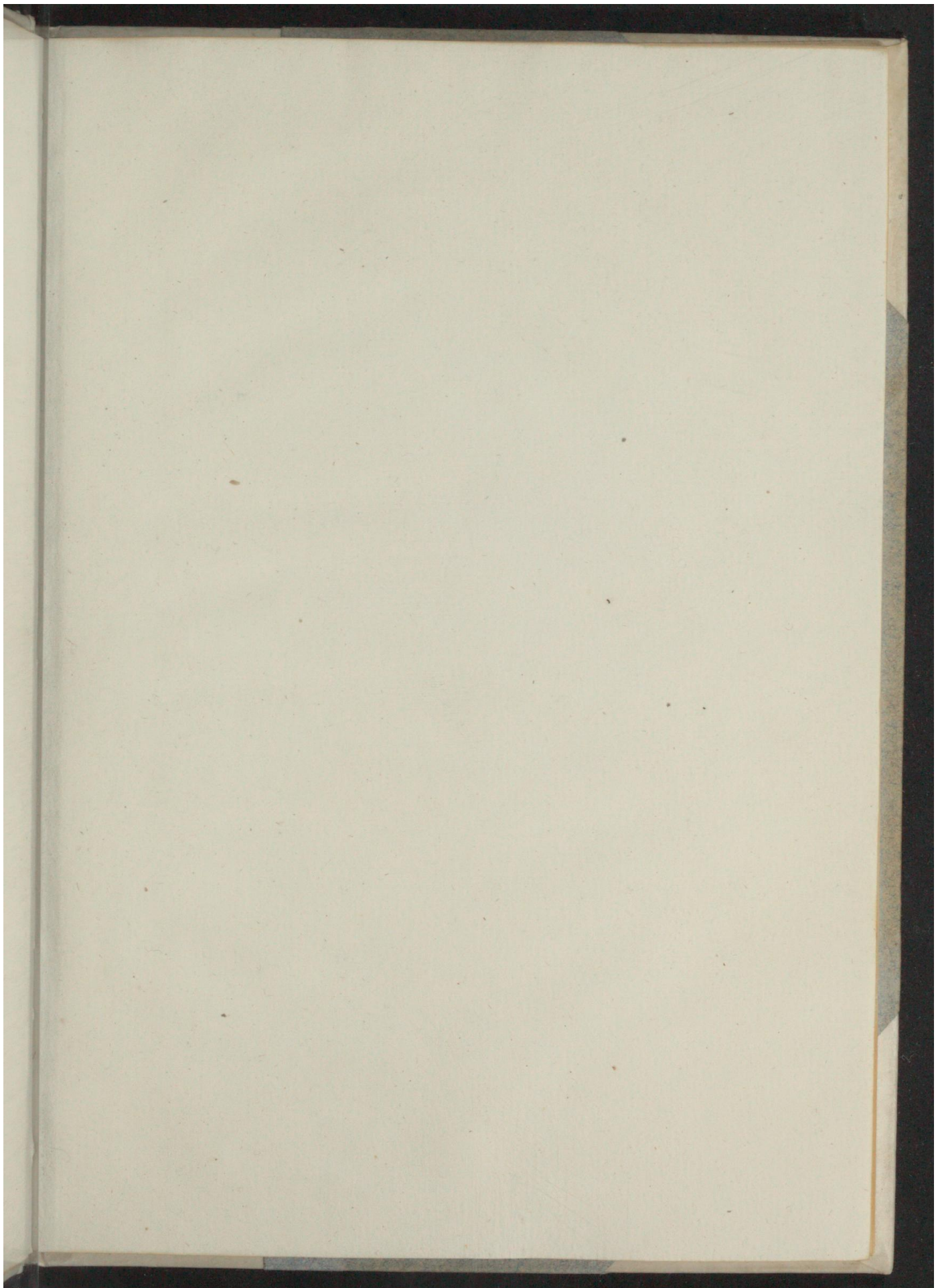
NK 532

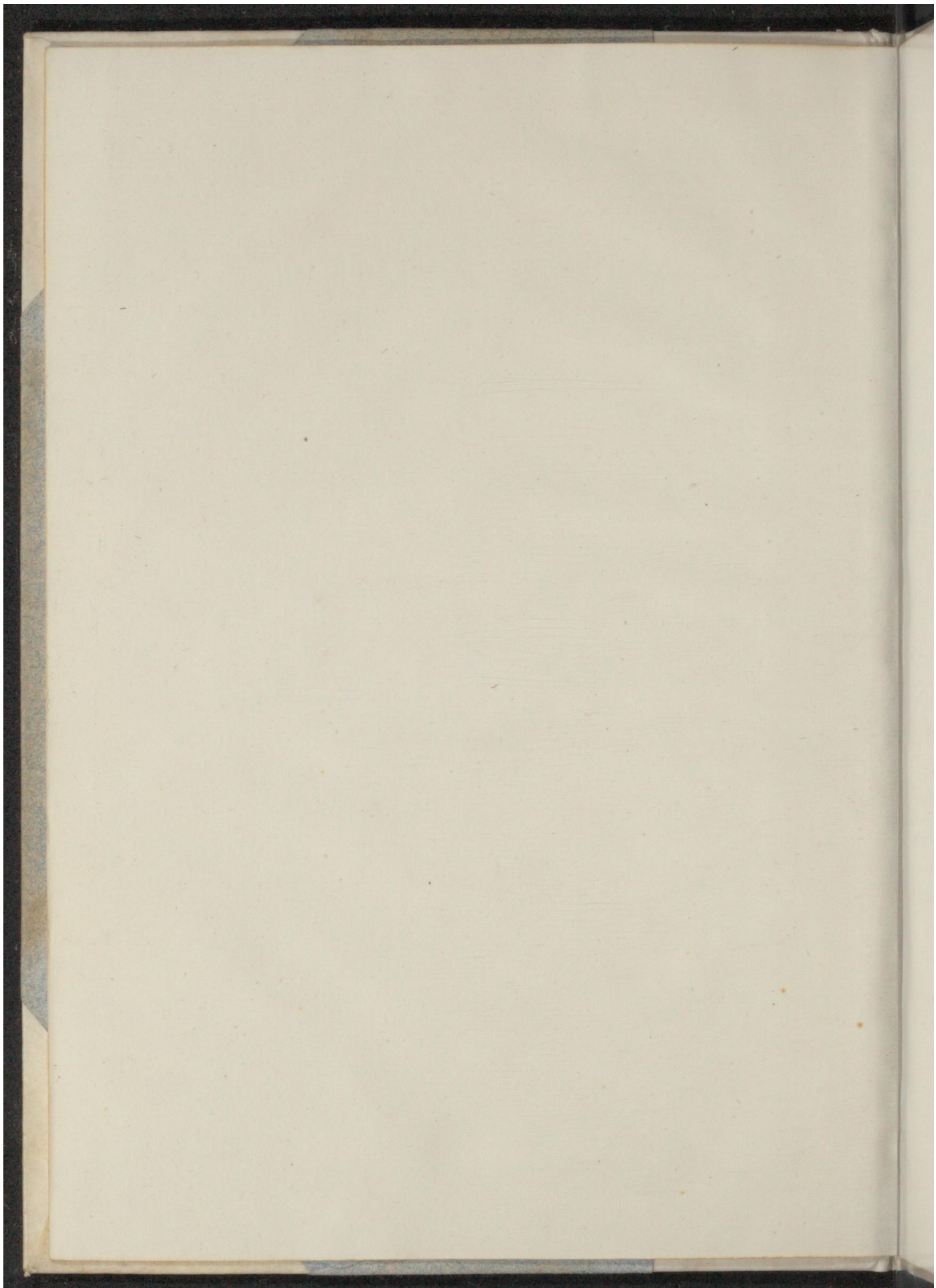
ILC 530

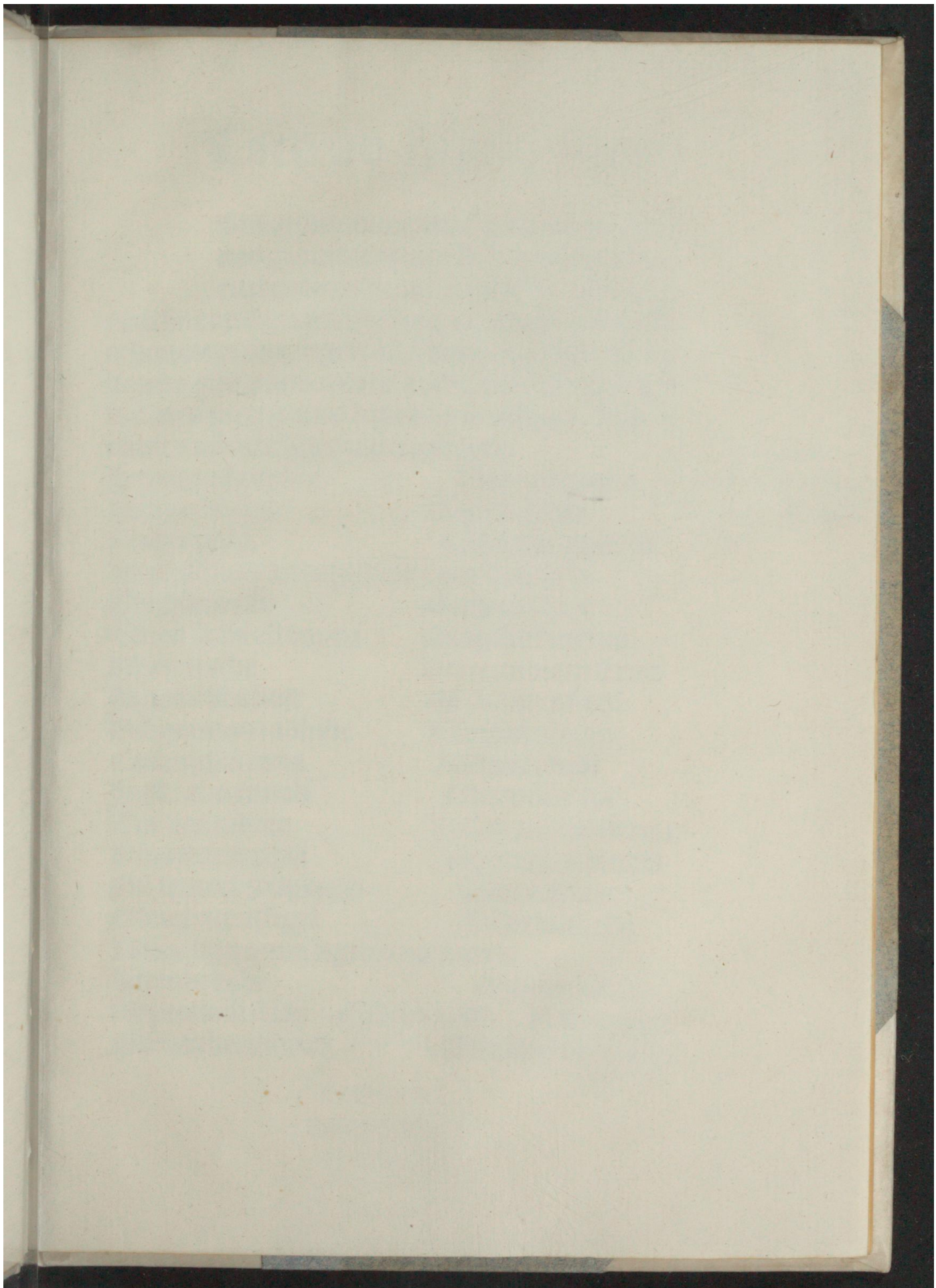

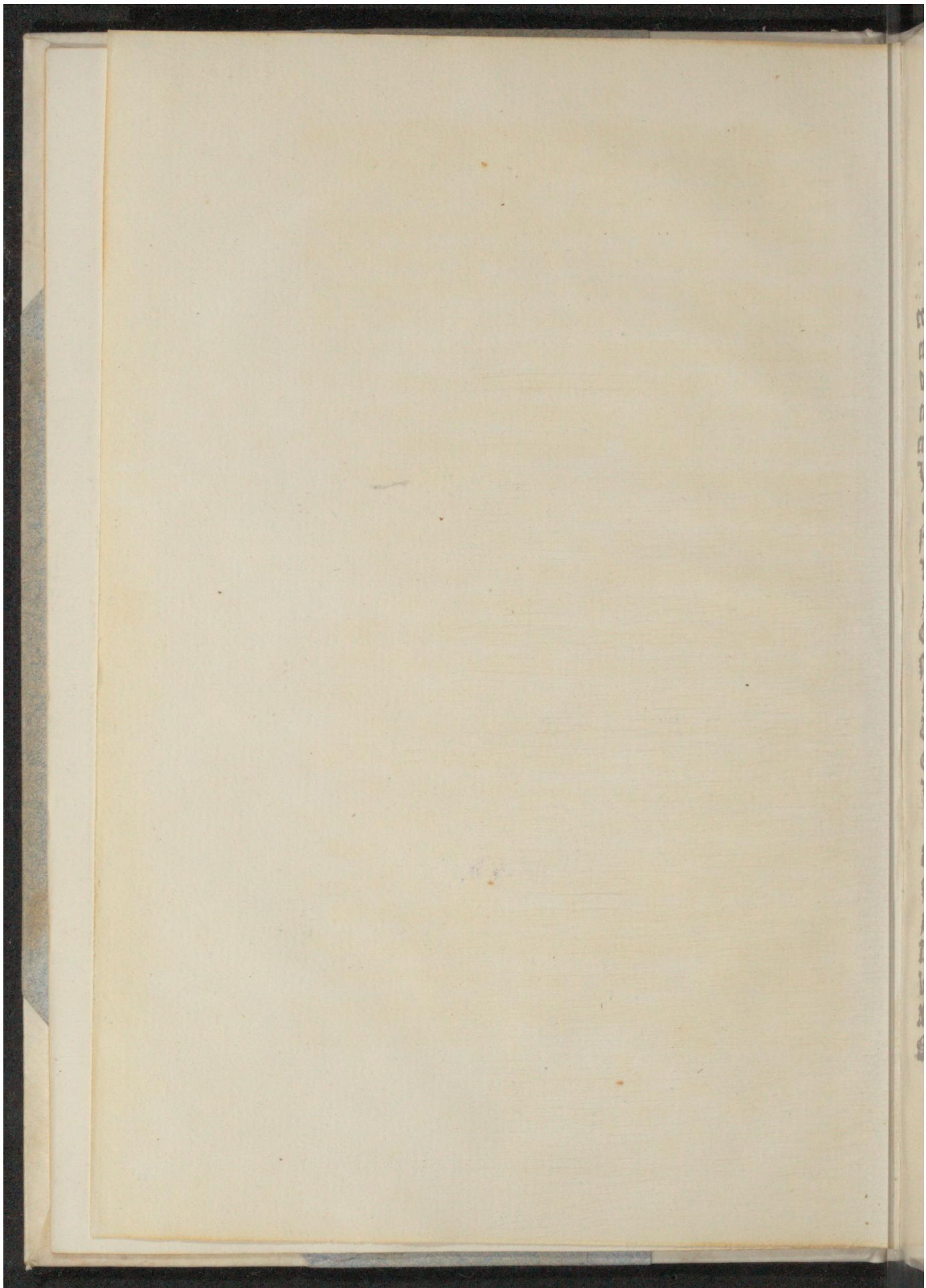

Lato ad filium suum

Om animaduertere q̄ plurimos homi-
nes grauiter errare in via morum suc-
currendum et consulendum opinioni
corū fore existimaui maxime vt gloriose uiuerēt
et honorem contingerent. Nunc te fili charissime
docebo quo pacto mores animi tui cōponas. Igi-
tur mea precepta ita legito vt intelligas. Legere
enim ⁊ nō intelligere est negligere.

Itaq̄ deo supplica

Cognatos cole

Foro te para

Ad consilium ne accesseris anteq̄ voceris

Mundus esto

Quod satis est dormi

Maiori cede

Saluta libenter

Diligentiam adhibe

Coniugem ama

Irasci abs re noli

Cui des videto

Vino te tempera

Nil temere credideris

Meretricem fuge

Libros lege quos legeris memento

Litteras discite

Ad pretoriū stato .Cōsultus esto Nil mentire

Bonus benefacito

Parentes ama

Datum serua

Cū bonis ambula

Conuiuia raro

Magistrū metue

Derecundiam serua

Œ tuam custodi

Familiam cura

Liberos erudi

Mutuū da

Iuramentum serua

Pugna pro patria

Tute consule

Iudicio adesto

Equum iudica

Nil mentire

Maledictus ne esto

N i

*Supplicatio in
Geno, Suppli-
ratio*

Iracundiã tempera Reminẽ irasceris
Estimatiõẽ retine Virtute utere
Troco lude Aleas fuge
Minore te ne contẽpseris Nilẽ noli irridere
Nil arbitrio viriũ feceris. Aliena noli cõcupiscere
Patere legẽ quã ipẽ tulẽis Pauca i cõuiuio loq̃re
Parentes patienter vince
Bñficiũ accepti memor esto Reminem iudica
Illud stude agere quod iustum est
Libenter amorem ferto

¶ Sequuntur Disticha

I deus ẽ animus ut nobis carmina dicunt.
Hic tibi p̃cipue sit pura mente colendus
Plus vigila semper ne somno deditus esto
Nam diuturna quies vitijũ alimẽta ministrat
Virtutẽ primam cẽ puto cõpescere linguam
Proximus ille deo ẽ qui sit ratione tacere
Sperne repugnãdo tibi tu contrarius esse
Conueniet nulli qui secum dissiãdet ipse
Si vitã inspicias hominũ si deniq; mores
Cum culpas alios nemo sine crimine viuic
Que nocitura tenes q̃uis sint chara relinq̃.
Vtilitas opibus preponi tempore debet
Constans ⁊ leuis ut res ex postulat esto
Temporibus mores sapiens sine crimine mutat
Nil temere proxi de seruis crede querẽti
Sepe etenim mulier quẽ coniuux diligit odit
Cunq; mones aliquẽ nec se velit ipse monere
Si tibi sit charus noli desistere ceptis

Contra verbosos noli contendere verbis
Sermo datur cunctis animi sapiētia paucis
Dilige sic alios vt sis tibi charus amicus
Sic bon? esto bouis ne te mala dāna sequātur.
Qu mores fuge ne icipias nou? auctor haberi
Nam nulli tacuisse nocet. nocet esse locutum
Nem tibi pmissam certam promittere noli
Sara fides ideo ē q? multi multa loquuntur
Cū te q̄s laudat iudex tuus esse memento
Plus alijs de teq̄ tu tibi credere noli
Officiū alterius multis narrare memento
At alijs cum tu bene feceris ipse silēto
Multorum cum facta sener z dicta recensēs
Fac tibi succurrant iuuenis que feceris ipse
Ne cures si quis tacito sermone loquatur
Consciū ipse sibi de se putat omnia dici
Cum fueris felix que sunt aduersa caueto
Nō eodem cursu respondēt vltima primis
Cum dubia z fragilis sit nobis vita tributa
In mortē alterius spem tu tibi ponere noli
Eriuum munus cū dat tibi paup amicus
Accipito placide z plene laudare memento
Infantem nudum cum te natura creauit
Paupertatis onus patienter ferrememento
Ne timeas illam que vite est vltima finis
Qui mortē metuit quod viuit pdit idipsum
Si tibi pro meritis nemo respondet amicus
Inculcare deum noli. sed te ipse coerce
Ne tibi quid desit quesitis vttere parce

A h

1211

Idq̄ quod est serua semper tibi deesse putato
Quod prestare potes ne bis promiseris ulli
Ne sis ventosus cum vis bonus ipse videri
Qui simulat verbis nec corde ē fidus amicus
Tu quoq̄ fac simile sic ars deluditur arte
Noli hoēs blando nimium sermone pbare
Phystula dulce canit volucrē dū decipit auceps
Si tibi sint nati nec opes tūc artibus illos
Instrue. quo possint inopem defendere vitam
Quod vile est charū quod charū vile putato
Sic tibi nec cupidus nec auarus nosceris ulli
Que culpā soles ea tu ne feceris ipse
Turpe est doctori cum culpa redarguit ipsum
Nō iustū est petito vlt̄ qd̄ videatur honestum
Nam stultum est petere quod posūt iure negari
Ignotum tenet noli preponere notis
Cognita iudicio cōstant. incognita casu
Cū dubia incertis versetur vita periculis
Pro lucro tibi pone diem quicumq̄ laboras
Vincere cum possis interdum cede sodali
Obsequio quoniā dulces retinentur amici
Ne dubites cum magna petis impēdere qua
His eteni rebus coniungit gratia charos
Litem inferre caue cū quo tibi gratia iūcta est
Ira odiū generat. concordia nutrit amorem
Seruorum ob culpā cū te dolor viget i iram.
Ipse tibi moderare tuis ut parcere possis
Quē superare potes interdum vince ferendo
Maxima eteni morū ē semp̄ patientia virtus

Conserua potius que sunt iam parta labore
Cū labor in damno est mortalis crescit egestas
Dapilis interdum notis & charus amicis
Cum fueris felix semp tibi proximus esto
Illuris si forte velis cognoscere cultus
Vergiliū legito. q̄ si mage nosce laboras
Herbarum vires Nacer tibi carmine dicet
Si romana cupis & punica noscere bella
Lucanū queras qui Martis prelia dicit
Si quid amare libet v̄l discere amare legendo
Rasonē petito sin autem cura tibi hec est
Vt sapiens viuas audi que discere possis
Per que semotum vitij̄s deducitur euū
Ergo ades que sit sapientia disce legendo
Si potes ignotis etiam prodesse memento
Vtilius regno est meritis acquirere amicos
Mitte arcana dei celumq; inquirere quid sit.
Cum sis mortalis que sunt mortalia cura
Linque metum leti. nā stultū est tempe i oī
Dum mortem metuis amittis gaudia vite
Iratus de re incerta contendere noli
Impedit ira animum ne possit cernere verum
Fac sumptuz proprie cum res desiderat ipsa
Dandū etenī est aliqd cū tēpus postulat aut res
Quod nimiū ē fugito. p̄uo gaudere memēto
Tuta magis puppis modico q̄ flumine fertur
Quod pudeat socios prudēs celare memento
Ne plures culpent id quod tibi displicet vni
Nolo putes prauos homines peccata lucrari.

Temporibus peccata latent & tēpora patent
Corporis erigui noli contemnere vires
Ingenio pollet cui vim natura negavit
Quem sciueris nō esse parem tibi tēpore cede
Victorem a victo superari sepe videmus
Aduersum notum noli contendere verbis
Tis minimis verbis interdum maxima crescit
Quid deus intendat noli perquirere sorte
Quod statuit sine te. sine te deliberat ipse
Inuidiam nimio cultu vitare memento
Que si non ledit tamen hāc sufferre molestū est
Esto animo forti cum sis damnatus inique
Nemo diu gaudet qui iudice vincit iniquo
Nec te collaudes. nec te culpa ueris ipse
Hoc faciunt stulti quos gloria uerat inanis
Litis preterire noli maledicta referre
Post inimicicias iras meminisse malorum est.
Utere quesitis modice dū sumptus abundat
Labitur eriguo quod partum est tēpore longo
Incipiēs esto dū tempus postulat aut res
Stulticiā simulare loco prudentia summa est
Luxuriam fugito. simul & vitare memento
Crimen auaricie. nam sunt contraria fame
Noli tu quedam referenti credere semper
Erigua ē tribuenda fides. quia multa loquūtue
Quod potu peccas ignoscere tu tibi noli
Nā nullum crimē uini est. sed culpa bibentis
Consilium arcanum tacito committe sodali
Corporis auxiliū medico committe fideli

Successum indignum noli sufferre moleste
Indulget fortuna malis ut ledere possit
Prospice qui veniunt hos casus esse ferendos
Nam leuius ledit quicquid preuidimus ante
Rem tibi quam noscīs aptā dimittere noli
Fronte capillata post est occasio calua
Quod sequitur specta. quodq; imminet añ videto
Illum imitare deum qui partem spectat utraq;
Rebus in aduersis animum submitte noli
Spem retine. spes vna hominē nō morte reliq̃t
Fortior ut valeas interdum partior esto
Parca voluptati debentur plura saluti
Iudicium rectum nunq; contempseris vnus
Ne ulli placeas. dum vis contemnere multos
Sic tibi precipue qđ primum est cura salutis
Tempora ne culpes cum sis tibi causa doloris
Somnia ne cures nā mēs humana qđ optat
Dum vigilat speratq; somnum cernit idiplum.
Hoc quicumq; velis carmen cognoscere lector
Hec precepta feras que sunt gratissima vite
Instrue p̃ceptis animum. ne discere cesses
Nā sine doctrina vita ē quasi mortis imago
Commoda multa feres. sin autē spreueris illd
Non me doctorem. sed te neglexeris ipse
Cum recte viuas ne cures verba malorum
Arbitriū nostri nō est quod quisq; loquatur
Productus testis saluo tamē ante pudore
Quantumcūq; potes celato crimen amici
Sermones blandos blefolq; vitare memēto

Simplicitas veri fama ē fraus ficta loquendi
Segniciem fugito que vite ignauia fertur
Nā cū anim? lāguet cōsumit inertia corpus
Interpone tuis interdum gaudia curis
Ut possis animo quemuis sufferre laborem
Alterius dictū aut factū ne carpservis vnq̃.
Exemplo simili ne te derideat alter
Quod tibi fors dederit tabulū iūpma notato
Augendo serua. ne sis quem fama loquatur
Cum tibi diuitie superāt in fine senectē
Magnificus facito viuas. non parcus amicis
Vtile consiliū dominus ne despice serui
Nullius sensum si prodest tempseris vnq̃
Rebus et in sensu si non est quod fuit ante
Fac viuas contentus eo quod tempora prebent
Vxorē fuge ne ducas sub nomine dotis
Nec retinere velis si ceperit esse molesta
Multorum disce exemplo que facta sequaris
Que fugias. nobis sit vita aliena magistra
Quōd potes id tentes opis ne pondere pressus
Succumbat labor. ⁊ frustra tentata relinquant
Quod sis non recte factum nolito silere
Ne videare malos imitari velle tacendo
Iudicis auxiliū sub iniquo teste rogato
Ipse etenim leges cupiunt ut iure regantur
Quod merito pateris patiēter ferre memēto
Cumq̃ reustibi sis ipsum te iudice damna
Multa legas facito. perlectis perlege multa
Nam miranda canunt sed non credēda poete

Inter conuiuas fac sis sermone modestus
Ne dicare loquardum vis urbanus haberi
Coniugis irate noli maledicte timere
Nō lachrymis struit insidias dū femina plorat
Uttere queritis. sed ne vidcaris abuti
Qui sua cōsumūt dū dcest aliena sequūtur
Fac tibi pponas mortē non esse timendam
Que bona si nō est finis tamen illa molorum
Vroris linguā si frugi est ferre memento
Nāq; malum est non posse pati. nec velle tacere
Dilige nō egra charos pietate parentes
Nec matrē offendas dū vis bon? eē pareuti
Ecurā quicūq; cupis deducere vitam
Nec vitijs herere aim que morib? obsūt
Hec precepta tibi semp relegēda memēto
Inuenies aliquid quod te vitare magistro
Despice diuitias si vis animo esse beatus
Quas qui suscipiunt mēdicant semper auari
Cōmoda nature nullo tibi tempore dierum
Si contētus eo fueris quod postulat usus
Cum sis incautus nec rem ratione gubernes
Noli fortunam que non est dicere cecam
Dilige denarium. sed parce dilige formam
Quā nemo sanctus nec honestus captat habere
Cum fueris locuples corpus curare memēto.
Eger diues habet nūmū. sed non habet ipsum
Verbera cum tuleris discens aliquādo mgrī
Feri patris imperium cum verbis erit in iram
Res ageque profunt. rursus vitare memento

In quibus error inest. nec spes incerta laboris
Quod prestare potes gratis concede roganti
Nam recte fecisse bonis in parte lucrosum est
Quod tibi suspectum est cōfesti; discute qđ sit
Namq; solent primo que sunt neglecta nocere
Cum te detineat veneris damnosa voluptas.
Indulgere gule noli. quia ventris amica est
Cum tibi proponas animalia cūcta timere
Dnū precipimus hominē plus esse timendum
Cum tibi preualide fuerint in corpore vires.
Fac facias animo si vis vir fortis haberi
Auxilium a notis petito. si forte laboras.
Pec quisquam melior medicus q̄ fidus amicus
Cum sis ipse nocens moritur cur victima p te
Stulticia in mortem alterius sperare salutem
Cum tibi vel socium vel fidum queris amicū
Non tibi fortuna est hominis sed vita petenda
Utere questis opibus. fuge nomen auari
Quid tibi diuitie prosunt si pauper abundas
Si famam seruare cupis dū viuis honestam.
Fac fugias animo que sunt mala gaudia vite
Cum sapias animo noli irridere senectam
Nam quocunq; sene sensus puerilis in illo est
Disce aliquid. nam cum subito fortuna recedit
Ars remanet. vitamq; hominis non deserit vnq̄
Prospicito cuncta tacitus qđ quisq; loquatur.
Sermo hoim mores et celat et indicat idem
Exerce studium q̄uis preceperis artem
Ut cura ingenium sic et manus adiuuat vsum;

Multum venturi ne cures tempora fati
Non mortē metuit qui scit contēnere vitā
Disce. sed a doctis. indoctos ipse doceto
Propaganda etenim rerū doctrina bonarū
Hoc bibe quod possis si tu vis viuere sanus
Morbi causa mali minima ē quācumque voluptas
Laudaris quodcumque palā quodcumque pbaris
Hoc vide ne rursus leuitatis crimine dānes
Tranquillis rebus quae sunt aduersa caueto
Rebus in aduersis melius sperare memento
Discere ne cesses. cura sapiētia crescit
Raro datur lōgo prudentia tēporis usu
Parce laudato. nam quē tu sepe probabis
Una dies qualis fuerit monstrabit amicus
Repudeat que nescieris te velle doceri
Scire aliquid laus ē. pudor ē nil discere velle
Cū venere et bacho lis ē. sed iuncta voluptas
Quod lautū ē aio cōplectere. sed fuge lites
Demissos aio et tacitos vitare memento
Quod flumē placidū ē forsitan later altior vnda
Cum tibi displiceat rerū fortuna tuarum
Alterius specta quo sis discrimine peior
Quod potes id tēta: nam litte? carpere remis
Tutius ē multo quā velum tēdere in altum
Contra hominē iustū noli cōtendere praue
Semp̄ em̄ deus iniustas ulciscitur iras
Exceptis opibus noli merere dolendo
Sed potius gaude tibi si contingat habere
Est iactura grauis quae sunt amittere damnis

Sunt quedā que ferre decet patienter amicum
Tempora longa tue noli pmittere vite
Quocūq; ingrederis seq̄t̄ mors corpis umbram
Ture deū placā vitulum sine crescat aratro
Ne credas placare deum dum cede litatur
Cede loco lesis fortuna cede potenti
Ledere qui potuit pdesse aliquādo valebit
Cum quid peccaris castigas teipse subinde
Vulnera dum sanas dolor ē medicina doloris
Damnaris nunq̄ post longū temp̄ amicum
Mutarūt mores. sed pignora p̄ma memento
Gratior officijs quo sis mage charior esto
Ne nomē subeas quod dicitur officipardi
Suspectus caueas ne sis miser oib; horis
Nam timidis ⁊ suspectis aptissima mors est
Cum fueris seruos pprios mercat; in usus
Hos famulos dicas. hoies tñ esse memento
Quam primum capienda tibi ē occasio p̄ma
Ne rursus queras que iam neglexeris ante
Morte repētina noli gaudere malorum
Felices obcunt quoz sine crimine vita est
Cum coniunt tibi sit nec res nec fama laborat
Vitandum ducas inimicum nomen amici
Cum tibi cōtingat studio cognoscere multa
Fac discas multa ⁊ vita non velle docere
Miraris verbis nudis me scribere versus
Hos breuitas sensus fecit cōiungere binos

¶ Finiūt disticha Catonis ad filiū suū.

um
zari
ro

de
ie
ruti
o
s

n
his

one

oac

ka

s

